

дойде на мѣстото на Гренвилова кабинетъ. Франклинъ, когото палата на общинитѣ прие, употреби толкозъ ясность въ своитѣ разказвания, толкозъ умъ въ своитѣ бѣлѣжки и толкозъ справедливостъ въ своитѣ съвѣти, щото силно спомогна за унищоженьето на акта за тимбритѣ, като даде да разбержтъ тяжестята му за Америка и опасността му за Англия. Този актъ са унищожи на 22 Феврурия 1766 г. Правителството отстъпи, но не напълно. Като са отказа фактически отъ неблагоприятната мѣрка, то никакъ не са отрече отъ неумѣстното право, що си присвояваше, да земе тѣзи мѣрка. То поддържаше че законодателната власть на парламента са распространява по всички мѣста на британското земевладѣнье. Диганьето на акта станж. Но въ сжщото време са издаваше единъ билль, който потвърдяваше че кралътъ, лордоветѣ и общинитѣ на Великобритания иматъ право да издаватъ закони и уставы, задлжителни за колониятѣ. Тѣзи опасна теория са незабави да приеме ново прилаганье на работа. Презъ лѣтото на 1769 година Английското правителство тури гюмрюкъ на стѣклото, на бѣлитѣ книги, на кожитѣ на боитѣ и на часоветѣ, предмети носени въ Америка изъ метрополията. То са надѣваше че колониятѣ ще поднесжтъ по лесно такъвъ косвененъ данъкъ. Тѣй са захванж борбата, която тозъ пжтъ трѣбаше да са свърши съ пълното подчиненье или съ съвършенната независимостъ на колониятѣ.

Америка са опрѣ на този налогъ както на акта за тимбритѣ. Провинцията Массачусетъ, която бѣше най-населена и най-силна, даде знакъ на